

У Лісі Мрій настало літо. На галявках зеленіла трава, а повітря заполонив аромат квітів. Маленька одноріжка Фіня Зіронька любила літо. Вона блукала лісом із ранку до вечора з друзями — ельфінею Улею і кажанчиком Федем.

Лише одне непокоїло Фіню. Улітку в Лісі Мрій завжди проводили іспити однорогів. І думка про це заважала маленькій одноріжці без журно гуляти лісом разом із Федем та Улею.

— Який дурний день! — пробуркотіла Фіня собі під ніс і розгорнула книгу з магічними заклинаннями. У маленької одноріжки аж ноги трептіли перед великими літніми іспитами. Це була справжня подія в Лісі Мрій. Та тільки у Фіні від думки про неї болів живіт. Решту однорогів майбутні іспити не бентежили. Адже великі однороги завжди ідеальні в усьому.

Натомість маленька Фіня була зовсім не ідеальною. Через це інші однороги часом кепкували з неї. Із Фініних коротких ніг та скуювдженої гриви. Або з того, що Фіні майже ніколи не вдавалося чаклювати своїм рогом.

Отож, від хвилювання в Зіроньки дедалі частіше зводило живіт.

